

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618201781
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3618201781.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. vo veci starostlivosti súdu o maloletého M. R., narodeného dňa XX.XX.XXXX a maloletého Q. R., narodeného dňa XX.XX.XXXX, obaja zastúpení X. práce, sociálnych vecí a rodiny v O. ako kolíznym opatrovníkom, deti Z. R., narodenej dňa XX.XX.XXXX, bytom M. C. XXX, zastúpenej M. P. G., advokátom so sídlom O., M. XXX/X a Z. A., narodeného dňa XX.XX.XXXX, bytom O., G. XXX/XX, prechodne bytom A., I. XX, zastúpeného B. T. M. B., advokátkou so sídlom v O., I. X/B, o návrhu otca na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 24. januára 2019, č. k. 4P/51/2018-167, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II., IV. m e n í tak, že otec je p o v i n n ý platiť výživné pre mal. M. vo výške 70 eur mesačne a pre mal. Q. vo výške 70 eur mesačne s účinnosťou od 03.09.2018, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Vo výrokoch III., V. o nedoplatkoch otca na zročnom výživnom rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a v rozsahu zrušenia v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom zveril maloletého M. a maloletého Q. do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať spravovať ich majetok (výrok I.), určil otcovi výživné na maloletého M. a maloletého Q. vo výške 100 eur mesačne pre každého z nich s účinnosťou od 03.09.2018 do 03.09.2019 a s účinnosťou od 04.09.2019 sumou 75 eur mesačne pre každého z nich, vždy do 15 dňa, toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky (výrok II. - IV.), zročné výživné pre maloletého Q. a maloletého M., pre každého vo výške 493,24 eur uložil otcovi zaplatiť matke spolu s výživným v splátkach po 20 eur mesačne s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého dlhu (výrok III., V.), upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že je oprávnený sa s nimi stretávať každý páry týždeň v stredu od 14.00 hod do 16.00 hod za prítomnosti matky s tým, že matka je povinná deti na styk s otcom riadne pripraviť, v určený deň a hodinu maloleté deti otcovi odovzdať a v určený deň a hodinu ich od otca prevziať (výrok VI.), otec je oprávnený sa v určený deň a hodinu maloleté deti od matky prevziať a je povinný v určený deň a hodinu matke odovzdať (výrok VII.). Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (VIII.).

2. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh otca na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom je podaný dôvodne, pretože je potrebné upraviť výkon práv a povinností rodičov k mal. deťom z dôvodu, že rodičia maloletých detí spolu nežijú a na úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností k mal. deťom sa nedokázali dohodnúť. Súd prvej inštancie obe maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky s

prihliadnutím na ich nízky vek a nevyhnutnú potrebu starostlivosti matky, ktorá sa od ich narodenia o ne osobne stará a zabezpečuje všetky ich potreby. V jej starostlivosti o maloleté deti pritom neboli zistené žiadne nedostatky, otec so zverením maloletých detí do osobnej starostlivosti matky súhlasil. Súčasne rozhodol, že matka bude mal. deti zastupovať a spravovať ich majetok.

3. Súčasne súd prvej inštancie určil otcovi výživné na mal. Q. a mal. M., na každého z nich sumou 100 eur mesačne v období od 03.09.2018 do 03.09.2019 (teda v období prvého roka ich života) a s účinnosťou od 04.09.2019 sumou 75 eur mesačne vždy do 15.dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky. Vychádzal z príjmu matky, ktorým je rodičovský príspevok vo výške 268,40 eur mesačne a prídavky na dve deti v sume 47,36 eur mesačne, z ktorého platí dva úvery jeden v sume 97,57 eur mesačne a druhý v sume 52,42 eur mesačne. Matka býva s mal. deťmi u rodičov, ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá. Otec maloletých detí je poberateľom invalidného dôchodku v sume 398,70 eur mesačne, peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov v sume 19,04 eur mesačne a peňažného príspevku na osobnú asistenciu v sume od 920,62 eur do 951,18 eur, je vlastníkom rodinného domu, má mesačné výdavky celkom v sume 305,44 eur, ktoré pozostávajú zo splátky pôžičky 56,44 eur, splátky hypotéky 111 eur, úhrady za plyn 80 eur, vodné - stočné 15 eur a elektrinu 43 eur. Vyživovaciu povinnosť okrem mal. M. a mal. Q. nemá. Zo svedeckých výpovedí a z potvrdení o vyplatení odmeny asistentom za rok 2018 vyplýva, že peňažný príspevok na osobnú asistenciu nebol vyplatený asistentom v plnej výške, pretože v priemere im mesačný príspevok podľa predložených potvrdení mohol byť vyplatený v sume asi 750 eur, ktorá skutočnosť vzbudzuje pochybnosti o výške odmeny vyplácanej otcom mal. detí za osobnú asistenciu a tiež pochybnosti o ním tvrdenej výške jeho príjmu, teda o tom, že jeho príjmom je len invalidný dôchodok. Aj výška výdavkov platených otcom mal. detí, v ktorých však nie je zahrnutá ani strava, ani výdavky na cigarety, ošatenie, hygienu vzbudzuje pochybnosti o otcom tvrdenej výške jeho príjmu, keďže mu na úhradu všetkých týchto výdavkov podľa jeho tvrdenia zostáva len suma 112,30 eur mesačne. V konaní bolo tiež preukázané, že otec maloletých detí má také výdavky, ako na cigarety, splácanie hypotéky či pôžičky, ktorých hradenie nemá a nemôže mať prednosť pred platením výživného. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí prihliadol aj na majetkové pomery otca, ktorý je výlučným vlastníkom rodinného domu, v súvislosti s čím spláca hypotéku v sume 111 eur, pritom v rodinnom dome býva sám. Tieto výdavky, ktoré otec má, nemohol súd potom zohľadniť a brať do úvahy pri určení výšky výživného.

4. Matka mal. detí sa domáhala aj zaplata nákladov na výbavičku mal. detí celkom v sume 1.449,75 eur a od otca žiadala zaplatiť polovicu tejto sumy vo výške 724,87 eur. Súd prvej inštancie pri rozhodnutí vychádzal z toho, že matke bol v súvislosti s narodením mal. detí vyplatený príspevok v sume 1.600 eur, ktorý je určený pre mal. deti, preto návrh matky považoval za čiastočne dôvodný a určil otcovi výživné na každé z maloletých detí za obdobie od 03.09.2018 do 3.9.2019 v sume 100 eur mesačne, teda v sume o 25 eur mesačne vyššej (75eur + 25eur) počas prvého roka života s tým, že uvedená suma predstavuje za tento rok u každého z detí čiastku 300 eur (25 eur x 12 mesiacov) ako príspevok otca na výbavičku každého z detí. Výživné s účinnosťou od 04.09.2019 určil otcovi na každé z detí v sume 75 eur mesačne, nakoľko vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti mal za preukázané, že je v schopnostiach a možnostiach otca výživné v takejto výške na mal. deti platiť a zodpovedá odôvodneným potrebám mal. detí.

5. Určil otcovi povinnosť platiť výživné pre maloleté deti od ich narodenia ako žiadala matka a otec s tým súhlasil. V konaní bol tiež preukázaný dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý súd priznal výživné už od narodenia maloletých detí a tým bola skutočnosť, že matka maloletých detí sama nemohla návrh na začatie konania podať skôr, nakoľko sa bezprostredne po pôrode starala o maloleté deti, k uznaniu otcovstva došlo až niekoľko dní po pôrode a následne sa matka obrátila na Centrum právnej pomoci za účelom priznania právneho zastupovania a čakala na vybavenie jej žiadosti. Medzitým podal návrh otec maloletých detí.

6. Vzhľadom na to, že súd určil otcovi výživné s účinnosťou od 03.09.2018, rozhodol aj o zročnom výživnom za obdobie od 03.09.2018 do vyhlásenia rozsudku, t. j. do 24.01.2019 v celkovej výške 493,24 eur (100 eur : 30 dní = 3,33 eur na 1 deň x 28 dní = 93,24 eur, od 10/2018 do 1/2019 = 4 mesiace x 100 eur), a to v rovnakej výške pre každé z maloletých detí. Súd z dôvodu sumy zročného výživného povolil otcovi splácať ho v mesačných splátkach vo výške 20 eur spolu s bežným výživným s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

7. Styk otca s maloletými deťmi upravil každý párný kalendárny týždeň v stredu od 14.00 hod. do 16.00 hod. za prítomnosti matky. Rozhodol tak z dôvodu, že otec sa s maloletými deťmi doposiaľ stretol asi trikrát, a teda ich vzájomný vzťah sa musí vytvárať postupne. Vzhľadom na vek maloletých detí a ich denný režim (nevydržia byť nepretržite hore viac ako dve hodiny) súd považoval styk v rozsahu dvoch hodín každú druhú stredu v mesiaci za zatiaľ primeraný na postupné nadviazanie vzťahu otca s maloletými deťmi. Styk otca s maloletými deťmi súd upravil za prítomnosti matky.

8. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 36 ods. 1, § 25 ods. 2, § 65 ods. 1, § 62 ods. 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 Zákona o rodine, o trovách konania rozhodol podľa § 52 a § 53 - 55 CMP.

9. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec maloletých detí a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch o výživnom zmenil tak, že ho zaviazže prispievať na výživu maloletého M. a maloletého Q. pre každého sumou 50 eur mesačne, od 30.11.2018 vždy do 15. dňa, toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky. Uviedol, že je osobou so zníženou pracovnou schopnosťou - invalidným dôchodcom, ktorého príjem tvorí sociálna dávka - invalidný dôchodok vo výške 398 eur mesačne a príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov na hygienu vo výške 19,04 eur mesačne. Iný príjem objektívne nie je schopný dosiahnuť. Pokiaľ matka poukazovala na jeho príjem z príspevku na osobnú asistenciu uviedol, že tento je účelovo viazaný na osobnú asistenciu a je v plnej výške vyplácaný osobným asistentom B. R. a Q. C., nejde o jeho príjem a nie je z neho možné vychádzať pri určení výživného na maloleté deti. Vytýkal súdu prvej inštancie, že pri posudzovaní jeho možnosti a schopnosti vychádzal aj zo sumy príspevku na osobnú asistenciu, ktorý považoval za jeho ďalší príjem, čo je v rozpore s listinami, ktoré predložil v priebehu konania, ako aj s výpoveďou jeho osobných asistentov. Pokiaľ súd výpovede jeho asistentov ako svedkov považoval za neurčité a nepresvedčivé je potrebné zdôrazniť, že obaja sú osoby na čiastočnom invalidnom dôchodku, ktorý pod vplyvom stresu na súdnom pojednávaní mohli pôsobiť neisto a rovnako ich vyjadrenia. Nie je však možné mať pochybnosti o tom, že príspevok je obom jeho osobným asistentom vyplávaný riadne a včas v plnej výške. Vytýkal tiež súdu prvej inštancie, že v jeho neprospech vyhodnotil výdavok na hypotéku, či pôžičky, ktoré podľa názoru súdu nemôžu mať prednosť pred platením výživného a na druhej strane deklarované výdavky matky na dva úvery vo výške 52,42 eur mesačne a 97,50 eur mesačne uznal. Pokiaľ súd pri rozhodovaní o výške výživného vychádzal aj z návrhu matky na zaplatenie polovice nákladov na výbavičku, zdôraznil, že v súvislosti s narodením detí bol matke vyplatený príspevok vo výške 1.600 eur, pričom bol zaviazaný zaplatiť náklady v podobe zvýšenia výživného do dovŕšenia prvého roku detí, ako príspevok na výbavičku, ktorú matka vyšpecifikovala v nižšej sume ako príspevok od štátu vo výške 1.600 eur, z ktorého boli uhradené všetky jej náklady na výbavu detí. Nepovažoval za správne rozhodnutie súdu prvej inštancie o určení výživného späťne ku dňu narodenia maloletých detí a nie ku dňu podania návrhu, keď nepovažoval za dôvod hodný osobitného zreteľa skutočnosť, že nebolo v možnostiach matky podať takýto návrh. Matke nič nebránilo, aby požiadala o určenie výživného.

10. Matka vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že ho nepovažuje za dôvodné, žiadala, aby odvolací súd odvolanie zamietol a priznal jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Mala za to, že zo svedeckých výpovedí vyplynulo, že peňažný príspevok na osobnú asistenciu nebol asistentom otca vyplatený v plnej výške, pričom otec sa matke zveril, že svojim osobným asistentom nevypláca celú dohodnutú odmenu, čo potvrdili i výpovede svedkov. Uvedené vyplýva i z potvrdení o vyplatení odmeny asistentom za rok 2018, kde priemerná výška mesačného príspevku vyplatená asistentom bola v sume 750 eur, pričom peňažný príspevok za odbornú asistenciu bol od 920,62 do 951,18 eur, čo je rozdiel 170,62 eur. Z uvedeného je evidentné, že jediným príjmom otca nie je invalidný dôchodok vo výške 398,70 eur. Uvedená suma by nepostačovala na náklady otca, stravu, hygienické potreby, lieky, výživné pre maloleté deti a cigarety. Otec vyfajčí krabičku cigariet denne, čo predstavuje náklady približne 100 eur mesačne, pričom hradenie cigariet nemôže mať prednosť pred vyživovacou povinnosťou otca. Súd prvej inštancie správne určil i povinnosť otca o zročnom výživnom, nakoľko vyživovacia povinnosť rodičov vzniká dňom narodenia detí a Zákon o rodine umožňuje priznanie vyživovacej povinnosti i späťne, za najviac za obdobie 3 rokov.

11. Kolízny opatrovník vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu považoval rozsudok za vecne správny a navrhol ho potvrdiť.

12. Ďalšie vyjadrenia k veci podané neboli.

13. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výrokoch II., IV. o určení výšky výživného pre mal. M. a mal. Q. zmeniť podľa § 388 CSP a vo výrokoch III., V. o zročnom výživnom zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP a v zmysle § 391 ods. 1 CSP vrátiť súdu prvej inštancie v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie..

14. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol odvolaním otca spochybnený vo výroku I., ktorým boli obe maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok a vo výroku VI., VII., ktorým bol upravený styk otca s maloletými deťmi. V týchto výrokoch sa odvolací súd rozsudku súdu prvej inštancie nedotýkal, v týchto výrokoch rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť.

15. V danej veci súd prvej inštancie rozhodol (okrem iného) o určení výživného zo strany otca pre maloletého M. a maloletého Q. vo výške 100 eur mesačne pre každého z nich, s účinnosťou od XX.XX.XXXX do 03.09.2019 a s účinnosťou od 04.09.2019 sumou 75 eur mesačne pre každého z nich, vždy do 15. toho ktorého mesiaca, vopred k rukám matky s tým, že určil pre každé dieťa aj výšku zameškaného výživného zo strany otca.

16. Otec detí v podanom odvolaní tvrdí, že nie je v jeho možnostiach platiť výživné vo výške súdom určenej, nakoľko mu to neumožňuje jeho finančná situácia, je invalidným dôchodcom a jeho jediným príjmom je invalidný dôchodok vo výške 398,70 eur, poberá príspevok na kompenzáciu zvýšených nákladov na hygienu v sume 19,04 eur. Z tohto dôvodu žiadal, aby výživné z jeho strany pre maloleté deti bolo určené vo výške 50 eur mesačne na každé dieťa.

17. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zák. o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 4, 5 Zák. o rodine).

18. V danej veci súd prvej inštancie rozhodoval o určení výživného pre maloleté deti aj za použitia ustanovenia § 75 ods. 1 Zák. o rodine. Podľa tohto ustanovenia súd pri určení výživného prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného (maloletých detí), ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného (otca).

19. Z obsahu spisu vyplýva, že jediným príjmom matky je rodičovský príspevok vo výške 268,40 eur a prídavky na dve deti vo výške 47,36 eur. Príjmom otca je invalidný dôchodok vo výške 398,70 eur a účelovo určený príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov na hygienu v sume 19,04 eur.

20. Súd prvej inštancie do príjmu otca zahrnul i sumu rovnajúcu sa údajnému rozdielu medzi príspevkom na osobnú asistenciu vyplácanú otcovi štátom (vo výške od 920,62 eur do 951,18 eur mesačne) a vyplateným príspevkom na osobnú asistenciu asistentom otca (vo výške cca 750 eur mesačne).

21. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvej inštancie nemôže stotožniť.

22. Peňažný príspevok na osobnú asistenciu v zmysle § 22 zák. č. 447/2008 Z.z. vypláca štát fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím vo výške, ktorá zodpovedá ročnému rozsahu osobnej asistencie určenej v eurách, a to na základe žiadosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá podá žiadosť o poskytnutie peňažného príspevku na osobnú asistenciu. Peňažný príspevok na osobnú asistenciu sa vypláca mesačne na základe predloženého výkazu o odpracovaných hodinách osobnej asistencie za predchádzajúci kalendárny mesiac, pričom sa vypláca fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím. Osobný asistent vykonáva osobnú asistenciu na základe písomnej zmluvy o osobnej asistencii uzatvorenej medzi fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím a osobným asistentom, pričom v zmluve je uvedený rozsah činností vykonávaných podľa zoznamu

činností, obdobie výkonu osobnej asistencie, práva a povinnosti osobného asistenta, odmena a spôsob vyplácania odmeny a pod.. Nárok na peňažný príspevok vzniká právoplatným rozhodnutím príslušného úradu, pričom oprávnená osoba (v danom prípade otec) je povinný predložiť výkaz o odpracovaných hodinách osobnej asistencie za každý kalendárny mesiac na vyúčtovanie a predložiť príslušnému úradu potvrdenie o vyplatených odmenách osobnému asistentovi za každý kalendárny mesiac po jej vyplatení, najneskôr do 5.dňa nasledujúceho kalendárneho mesiaca. Ak sa príspevok poskytol neprávom, nárok na peňažný príspevok zanikne.

23. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd zastáva názor, že peňažný príspevok na osobnú asistenciu, ktorý bol otcovi priznaný, je účelovo určeným peňažným príspevkom štátu pre fyzickú osobu s ťažkým postihnutím na vyplatenie odmeny za prácu (asistenciu) vykonanú osobným asistentom na základe zmluvy uzavretej medzi fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím a asistentom. Priznanie príspevku na osobnú asistenciu i jeho vyplácanie asistentom podlieha kontrole štátneho orgánu a prípadne neprávom vyplatené príspevky môžu viesť až k zániku nároku na tento príspevok. Nie je možné preto pripustiť premisu, že si fyzická osoba (v danej veci otec maloletých), ktorej je príspevok na osobnú asistenciu priznaný rozhodnutím štátneho orgánu tento (ani v časti) ponechávala pre svoju osobnú spotrebu. Pokiaľ mal súd prvej inštancie pochybnosti o vyplácaní celej čiastky priznaného príspevku na osobnú asistenciu otcom maloletých detí osobným asistentom, bol povinný túto skutočnosť oznámiť príslušnému orgánu štátnej správy, ktorá príspevok priznáva a vypláca za účelom prešetrenia svojich zistení. V prípade ich preukázania, by otec musel neprávom vyplatený príspevok vrátiť a vystavil by sa i riziku zániku jeho nároku naň. Bez akýchkoľvek pochybností však nemôže ísť o legitímny príjem otca, z ktorého by súd mohol vychádzať pri určení výšky výživného. I v tomto prípade platí „*ius ex iniuria non orfitur*“ (právo nevzniká z bezprávia), teda na úkone, ktorý nepožíva právnu ochranu, nemožno zakladať iné práva.

24. Z týchto dôvodov odvolací súd mohol v konaní vychádzať iba zo skutočnosti, že jediným príjmom otca je invalidný dôchodok vo výške 398,70 eur, otec vzhľadom na svoj zdravotný stav nie je schopný iný príjem si zabezpečiť. Po zohľadnení výdavkov otca i matky jednak na bývanie, jednak na ich pôžičky (hypotéku) odvolací súd dospel k záveru, že výživné vo výške 70 eur na každé dieťa zodpovedá možnostiam a schopnostiam, ako i majetkovým pomerom otca, ako i odôvodneným potrebám maloletých detí.

25. Pokiaľ matka uplatňovala nárok od otca na zaplatenie výbavičky pre maloleté deti v jednej polovici z celkovo uplatnenej výšky 1.449,75 eur, správne súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ ide o náklady na tzv. detskú výbavičku uplatňovaných matkou, ide o náklady, ktoré je potrebné posudzovať v rámci rozhodovania o výživnom pre deti. Špecifikovaním nákladov na výbavičku bola hodnota základných vecí pre novonarodené deti ustálená matkou i súdom na sumu 1.449,75 eur, pričom štátom poskytovaný príspevok, ktorý je na tento účel viazaný, bol matke vyplatený vo výške 1.600 eur. V konaní nebol preukázaný vznik nákladov na výbavičku maloletých detí nad rozsah vyplateného príspevku pri narodení detí, z ktorého dôvodu nie je možné zohľadňovať náklady na výbavičku detí pri určení výživného za prvý rok života detí. Príspevok pri narodení detí je účelovo viazanou štátnou sociálnou dávkou, ktorá nemôže byť spotrebovaná na iný účel, ako na výbavu pre mal. deti. Pokiaľ matka vyčíslila ňou vynaložené náklady na výbavičku detí v celkovej výške 1.449,75 eur a potvrdila, že jej bol vyplatený príspevok pri narodení detí vo výške 1.600 eur, je zrejmé, že boli v celom rozsahu vyplateným príspevkom pokryté výdavky na zabezpečenie základnej detskej výbavičky novonarodených detí. Odvolací súd z týchto dôvodov vyhodnotil námietku otca v súvislosti s určením zvýšeného výživného pre maloleté deti za obdobie prvého roku ich života o 25 eur mesačne z dôvodu úhrady nákladov na výbavičku detí, ako dôvodnú.

26. Námietku otca týkajúcu sa počiatku určenia jeho vyživovacej povinnosti, keď namietal, že nie je možné priznať výživné od narodenia detí, ale až odo dňa podania návrhu na určenie výživného, t.j. od 30.11.2018, odvolací súd za dôvodnú nepovažoval. Z ustanovenia § 77 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že výživné pre mal. dieťa možno priznať najdlhšie za dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie považoval dôvod za dôvod hodný osobitného zreteľa skutočnosť, že dňa 03.09.2018 cca tri mesiace pred podaním návrhu otca na určenie výživného, sa matke narodili dve deti, o ktoré sa starala bez pomoci otca, ktorý otcovstvo k nim uznal až po ich narodení. Je ľudsky i logicky pochopiteľné, že v prvých týždňoch po pôrode dvojčiat musela matka vynaložiť mimoriadne úsilie, aby starostlivosť o deti zvládla, a to zrejme i za

pomoci svojich príbuzných, bez akejkoľvek pomoci zo strany otca. V čase keď otec podal návrh na začatie tohto konania, matka už kontaktovala Centrum právnej pomoci za účelom podania návrhu na úpravu práv a povinností rodičov k mal. deťom. Tieto okolnosti odvolací súd považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré je dôvodné rozhodnúť o určení výživného i spätne (necelé tri mesiace), t.j. od narodenia oboch maloletých detí.

27. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch o výške výživného (výrok II., IV.) zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

28. V dôsledku zmeny rozsudku súdu prvej inštancie o výške výživného pre maloleté deti bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch o nedoplatkoch na zročnom výživnom (výrok III.,V.) zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko z obsahu spisu odvolací súd nemohol zistiť, v akej výške otec výživné od narodenia detí doposiaľ zaplatil a vyčíslil tak nedoplatok otca (v prípade ak vznikol) na zročnom výživnom. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní zistí prípadnú výšku nedoplatku otca na zročnom výživnom od 03.09.2018 do doby svojho rozhodnutia a určí spôsob zaplataenia tohto nedoplatku.

29. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza (§ 76 CMP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok.